

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE DI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancaute nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămît.

ANULU L.

N° 121.

Joi, 4 (16) Iunie.

1887.

Să se facă lumină!

Brașov, 3 (15) Iunie 1887.

Este bine și de lipsă să se facă lumină, se nu mai amblăm rătăcind prin întunerecul amăgirci de sine, al ambițiilor false și al susceptibilităților personale, cari nu ne duc la nici un scop, ei ne țin pe loc, ne desbină, ne împiedecă în lucrarea noastră românească, ne scad valoarea dinaintea străinilor și, ceea ce este mai dureros, încuragază pe dușmanii noștri în uneltirile lor contra neamului românesc.

Este bine și de lipsă să se facă lumină și asupra raporturilor dintre cărturarii noștri munteni între ei și asupra legăturilor lor cu poporul. Să scim cum stăm și ce putem aștepta dela dășii, dăr mai vartos să aflăm unde e buba și ca Români cinstiți și conștiențioși să căutăm a-o lecu.

Nu ne înțelegem aici atât pe noi cei dela „Gazeta” cari suntem departe de munți, ci înțelegem mai mult pe Români harnici și bine-sămșitori din munții apuseni. Este de lipsă, repeșim, ca bărbații fruntași ai muntenilor să se deștepte odată din letargia lor și să fiă poporului ceea ce i-au fost odinioară, nisce adevărați sfătuitori, nisce buni și adevărați conducători în vremuri grele.

Nu-o să pôtă aduce însă nici o îmbunătățire în relațiunile dintre Români cu carte, nu-o să pôtă delătura scăderile, de cari suferă întreaga conducere a poporului român din munții noștri apuseni, cei ce cugetă ca Moșul acela, a căruia scrisore i-am publicat-o, după cum a dorit dășul, în numărul trecut al fôiei noastre.

Ce vrea acest fruntaș și ce ne sfătuesc el să facem?

„Să iertăm, ne dăce el, unii altora greșelele mai mici”, și ca să putem forma o „falangă puternică contra inamicului comun”, să nu denunțăm pe aceia cari comit asemenea greșeli.

A ierta este nu numai o datorie de căpetenie creștinească, dăr este și o absolută necesitate, pentru că fără iertare societatea omenescă nici c'ar mai pută exista. Dăr vorba este că și iertarea trebuie să aibă un temei, pe care se face, căci la din contră n'ar mai fi iertare. Pote omul să ierte numai ceva ce, după judecata și convingerea lui, este o faptă greșită seu rea și stricătiosă. Dăr decă iertă comiterea unei astfel de fapte, trebuie să aibă o asigurare seu cel puțin o speranță întemeiată că nu se va mai întempla. A ierta numai ca să ierți și ca să nu faci supărare unuia seu altuia, n'ar avé nici un înțeles, ba ar fi chiar o crimă, deorece cel ce a greșit și-ar pută pierde prin această conștiința despre reaua faptă săvârșită. În asemenea împrejurări iertarea ar fi mai mult o aprobare decăt o reprobare a faptei rele.

Cum sunt diferite greșeli, unele mai mici, altele mai mari, și cum e lucru firesc ca o greșelă mai mică să pôtă afla mai ușor iertare, ca una mai mare, o scim cu toții destul de bine din esperențele noastre șilnice. Dăr Moșul fruntaș din vorbă, ca om cu multe cunoscințe și cu multă pătundere, mai trebuie să știe, că mai ales în politică este foarte greu a deosebi greșelele mai mici de cele mai mari și că o greșelă mică este ca o schinteie ce cade pe coperișul de paie al unei colibe, care decă nu-o vei stinge curându, pôtă să primejdiască pe cei ce se adăpostesc sub acelu coperiș.

De ce se tractază în casul de față?

Un solgăbiru unguur, care în centrul munților noștri românesci exercită un terorism ne mai pomenit, din care cauză poporul i-a dat polecra de „Mufi-paraș”, a făcut să circule între mai mulți cărturari de frunte de p'acolo o declarațiune cu acelu cuprins, că ei, sub-

scriși, voru sprijini candidatura unui Unguru, care lu susține el. Unii dintre acești cărturari români au subscris declarațiunea, consimțind astfel, fiă din slăbiciune, fiă cu intențiune, la pași întreprinși de acelu solgăbiru spre a scote din urnă cu ajutorul alegătorilor români din munți un potrivnic al națiunii noastre.

Este din punct de vedere politic românesc fapta acelor cărturari bună ori rea?

Cum ar fi bună nu susține nici scriitorul corespondenței din numărul de ieri, dăr pretinde, că este numai o „mică greșelă” care se putea ierta și despre care „bunul sēmț” ar fi cerut să tăcem.

Curiosă părere mai are fruntașul acesta muntean despre ceea ce trebuie să fiă solidaritatea și disciplina politică la un popor ca al nostru, decă susține un lucru ca acesta. El numesce declarațiunea din cestiune un „fleac de nyilatkozat” și ne întreabă: „ce crimă națională au comis cei câțiva bărbați onorabili și de frunte prin subscrierea unui fleac?”

Ei bine, admitem că „nyilatkozat-ul” este un fleac, căci, spuindu adevărul, nu avem nici noi mare încredere în „capacitatea de concept” a solgăbirului din Câmpeni; dăr întrebăm pe Moșul fruntaș, om cu carte și cu poziție: este și subscrierea „unui bărbat onorabil și de frunte” un fleac?

Omul când își pune iscălitura se alătură la ceea ce subscie, numele lui de pe declarația ce-o face reprezintă persoana lui morală și intelectuală. Ce idee să ne facem de valoarea morală și intelectuală a unor „bărbați onorabili și de frunte”, cari iscălesc un „fleac” solgăbirăesc?

Deși avem și noi totă încrederea în onestitatea autorului scrisorei ce am publicat-o ieri, trebuie să mărturisim, că puțina însemnătate, ce-o dă el casului acestuia, deștăptă în noi mari îngrijiri și ne face să bănuim, că fruntașii din munți se conduc în judecata lor mai mult de considerațiuni personale decăt principii și obiective. Și decă așa ar fi, atunci am sta rēu cu cauza solidarității naționale în munții apuseni.

Dăr să admitem un moment, că Moșul fruntaș, despre care e vorba, cunoscându bine omenii și împrejurările de p'acolo, nu se teme că pasul „bărbaților onorabili și de frunte” va avé urmări mai serioase. Întrebăm însă: nou, ca publiciști conștiențioși, cari trebuie să veghiăm cu ochi de Argus asupra intereselor solidarității noastre, pôtă-ni-se ierta să rătăcem și să ascundem o asemenea faptă, când ni-se aduce la cunoscință?

În ce crede d-sa că consistă datoria noastră publicistică, în a ierta și a lăsa să mērgă tôte ca mai înainte după obicei, a lăsa ca „bărbații onorabili și de frunte” să fiă buni prieteni și cu solgăbirul împilator și să trecă și de Români mari și conducători ai poporului împilat?

S'ar înșela amar decă ar presupune așa ceva și nici nu credem că-o va presupune. Ceea cel supără pe d-sa așa de mult și-l face să fiă orb pentru primejdia greșelei celei mici, este mai mult presupunerea d-sale, că cel ce a denunțat fapta aceea în diarul nostru este un păcătos mult mai mare, un avocat care a sprijinit pe Unguri la alegerile din 1884, i-au sprijinit indirect la înființarea școlii de stat și face să li se voteze încredere în adunările românesci.

Decă cetea mai cu atențiune prima corespondență, ce am publicat-o în această durerosă afacere, se putea convinge, că ea nu vine dela un amic al solgăbirului și prin urmare nu se pôtă să o fi scris avocatul care, după cum pretinde, e frate de cruce cu solgăbirul.

Crima acestuia, dăce d-sa, e mult mai mare,

dăr nu s'a gândit, că omul începe cu mic și sfârșesc cu mare?

Dice mai departe fruntașul nostru: „mai consultă ar fi fost a aștepta alegerile și numai după aceea a blama pe aceia, cari merită blamă”.

Așadar s'așteptăm până ce coliba ne va fi cuprinsă de flacări și să sărim a le stinge după ce va fi arsă? Nu este din contră datoria noastră morală și națională de a combate rēul până când încă nu a ajuns a fi prea mare?

Bucuros credem, că cei cu subscrierea „nyilatkozat”-ului au comis un lucru de care le pare rēu și le e rușine. În casul acesta așteptăm însă dela dășii să recunoscă ca bărbați de onore greșela lor și să-și revocă subscrierile. Atunci de sigur noi vom fi cei d'ântai cari cu bucurie le vom ierta.

Cabinetul Ristic.

Numirea ministerului Ristic a produs mare bucurie în Belgrad. I s'au făcut șefului cabinetului mari ovațiuni. Noul cabinet e compus din liberali și fusioniști radicali. Dintre miniștri, afară de Ristic, care e președinte al consiliului și ministru de externe, numai doi înși au fost odată miniștri totu cu Ristic, la 1878, Miloicovic, acum ministru de interne și Vasilevic, ministru de culte și instrucțiune, toți cei lalți miniștri sunt omeni noi. Ristic e în etate de 56 ani. A studiat la Berlin și în Paris. El a devenit popular în Sărbia, pentru că a cerut dela Pôrta, ca agent diplomatic, deșertarea fortărețelor sărbesci. Prințul Mihail l'a făcut la 1867 șef al cabinetului seu. După omorirea acestui principe, Ristic a devenit membru regenții și mai târziu ministru-președinte cu o direcțiune rusofilă și anti-austriacă. La 1873 s'a retras, ér la 1876—1878 a devenit éraš șef al cabinetului. După doi ani éraš s'a retras, ca acum din nou, după șapte ani, să ia președința cabinetului. În 1878 a luat parte la congresul din Berlin.

„Pester Lloyd” numesce pe Ristic „Bismarkul Sărbilor” și dăce că acum politica va trebui să devină mai conservătoare, căci la din contră va aduce mica Sărbia în conflict cu Austro-Ungaria. E mare întrebare, decă Ristic va lucra așa, după cum îl sfătuesc fôia din Pesta, ori cu totul altfel.

Mișcarea electorală.

În Siklos candidatul Desider Szilagy — care nu mai e în nici o partidă — dăce între altele, că nu speră într'o pace îndelungată, și trebuie să se mai aducă încă jertfe în bani. El încă e pentru egalitatea de drept, libertatea religioasă, drepta împărțire a sarcinelor, negreșit între Unguri numai. „Nemzet” dăce că Szilagy a fost fluerat și huiduit în Siklos de cei din partidă independentă, cu tôte că eșise afară armată și imprăștiase de mai multe ori adunarea.

În cercul V din Pesta candidatul Moriz Wahrman vorbi între altele de: „Cestiunea naționalităților”, care în multe alte locuri, ici-colo în legătură cu cestiunile confesionale, produce periculoase cercuri de unde la noi a perdut în anii din urmă mult din încordarea ei. (Slabă dăr periculoasă mângăere. — Red.) Ideea de stat maghiar face din și în di cucerii mai mari (pote în creerii scriinții ai șovinștilor și între pahare la banchete kulturegyletiste. — Red.) și forte însemnată parte a naționalităților se impacă cu situațiunea și se împretinesc cu ea (da, Jidovii, nesecabilul isvor de noi „patriști”. — Red.) Mergându înainte totu așa, putem spera că focul, care nu e stins de tot și arde încă ici-colo sub cenușe, cu tôte influințele și intrigele streine nu se va înălța din nou devastându. Patria noastră e cruțată de mișcări nihiliste, anarhiste și socialiste. (Atâta ar mai trebui. — Red.)

In cercul *Sasca*, care in periodul trecut a fost reprezentat la dietă prin Vincențiu Babeșu, candidatul Asboth, consilier de secțiune in ministerul de externe, a adresat președintelui partidei, care l'a candidat, o scrisoare, in care dice între altele: „Deși in cursul îndelungatei mele cariere m'am datat cu lupta in cele mai grele referințe, totuși trebuie să mărturisesc, că n'asău fi avut atăta încredere in mine spre a-mi alege in persoană acelă greu loc de luptă, in care încă acum trei ani a eșit victorios cu mare majoritate celă mai distins reprezentant al partidei naționaliste. Der decă d-văstră, alegătorii cu simțiminte patriotice (?) ai cercului *Sasca*, doriți să pășiți cu numele meu contra acelei mișcări, care la noi nu de multă timp a culminat in atentatele trădătoare de tron și patriă (trenca-flenca mere acre, lovește-mă lele'n spate c'ună bulgăru de iescă. — Red.): atunci nu eu voi fi bărbatul care să mă retrag dintr'o luptă, in care victoria dobândită este o victorie a patriei (a vrut să dice, pôte: a bugetivorului, ori a căpătuelei, așa totă ar mai avea un înțeles. — Red.) De aci incolo bugetivorul candidat istoricesce o poveste de pe la 1848, care culminează in laude, îngâmfări, iluziuni ș. a.

In *Comloșul Bănățen* candidatul Wekerle, secretar de stat, dice in discursul său cătră alegătorii, că in periodul dietal trecut s'a consolidat idea de stat, negreșit maghiar, că Ungurii au mare vață morală nu numai in monarchia ci chiar pe scena evenimentelor internaționale. — Ce fericiți omeni! Totă viața le constă din iluziuni, visuri, îngâmfare ș. a. și nu vedă trista și fioroasă realitate din giuru le!

In *Maglod* populațiunea e împărțită in patru partide, și pe lângă deputat au să alege și preot. De temă să nu se n'ntemple escese, seniorul a cerut dela comitat să se trimetă putere armată.

In *Gairing* lângă Malaczka au fost escese sângeroase, măcar că nici n'a sosit încă ziua de alegere. O cetă de vr'o 150—200 alegători țerani au slărimat ușile și au spart ferestrele acelor alegători, cari au desfășurat steagul pentru candidatul contele Dessowff, au năvălit in prăvălii, au pretins rachi și țigări. De frică li s'a implinit dorința. Urmă apoi o încăerare între alegători și mulți au fost transportați din locul încăerării scaldăți in sânge. Pe la 12 ore noptea a venit gendarmeria, atacă cu baioneta pe alegători, răbind greu mai multe persoane. S'au făcut 6 arestări. — Etă rezultatul corupției și demoralizării din partea guvernelor, organelor lor și a partidelor „patriote“. Frumôsă civilizațiă pentru Orient! Din norocire acesta n'are nevoie de ea, ci din contră mai pôte aduce și 'nșee.

Intr'un cerc electoral din comitatul *Pestei*, se scrie următoarea hazliă istorică: Un tinăr avocat din Pesta și-a pus in cap să se facă cu ori ce chip deputat și de aceea a candidat in vr'o 6 locuri. In amintitul cerc pe neașteptate fu primit cu eljeneri, impuscături de trăsuri și cu steguri. Vr'o 50 de cară formau conductul candidatului. După discursul-program, arendașul regalier din loc duse pe candidat in „ospitală“ sa casă și i declară, că: ca vechiu practic și fost partisan al guvernului, presupunându ulterioară aprobare, a arangiat d-lui candidat mica primire „spontaneă“ și că cu rețuirea contului respectiv de 1432 fl. 28 cr. are timp, până ce d. candidat se va întorce acasă, de cumva n'ar avé bani la densusul. Avocatul s'a întors acasă desamăgit de „spontaneă“ primire, care îl costă acum — fără să scie — atăția bani. Bani n'avea la el, der cumcă are in Pesta, unde locuesce,

nu se scie. E de observat, că in acel cerc e candidat și un opositor moderat, care — precum se dice — de sigur va fi ales deputat. Ce va face ințelul avocat, când se va vedea și fără deputăția și dator cu o sumă atăt de mare?

Și încă ceva caracteristic pentru alegerile ungueresce. Cardinalul Haynald ca arhiepiscop al Calocei, deorece in comitatul Bac-Bodrog alegerile dietale se fac Vineri in 17 lunie n., a dispensat pe catolicii și pe creștinii din acel comitat, cari se duc la alegeri, de a posti; potă deci mânca carne ori câtă le voră da candidații.

Zarand, 12 lunie n. 1887.

Cu multă presiune și corupțiune in fine succese clicei lui Markossy de indupcă pe Hollaki să primescă candidatura cu programa opozițiunei moderate.

Intr'ei cari au plecat in 9 n. l. c. la Deva după Hollaki au fost mai mulți oficiali administrativi, ca pretori, notari, primari, canceliști pretoriali și notariali etc. și apoi alegători cumpărați cu bani. Se dice, că in Deva ar fi sosit cu vre o 40 de trăsuri.

Pe cale cătră Baia de Crișu însă au pătit'o cam șod. Primirea a fost rece pretindenea. Alegătorii partidei române au privit cu mare dispreț la omenii cumpărați cu arginții lui Iuda. Lângă comuna Coinel, chiar n'au întâmpinat primire simpatică. Au fost siliți s'o ia pe picioră „patrioții“ moderați, după dicala: fuga-i rușinosă, da-i sănătôsă, pentru că altcum era rău. Nici timpul nu i-a favorit, pentru că in acea zi, adică in 10 n. l. c. mai totă ziua a plouat. De cătră seră pe la 8 ore, când ajunseră „patrioții“ in frunte cu Hollaki la Baia, numărul le scăduse forte. La portia triumfală improvisată de Ungurașii din Baia mi-se pare, că numai doi servitori au format publicul primitor. De trăsuri și „eljen“ nici vorbă. Altcum firesce nici nu s'a putut, pentru că mai toți aderenții plecaseră la Deva.

Ei au plecat, ei au venit, ei au fost și publicul primitor. Când a ajuns Hollaki la crășma cea mare, abia erau 10 trăsuri după el, cu căi-va omeni. Aici apoi s'au mai adunat cățiva de pe stradele Baiei de Crișu din curiositate, mai mult servitori și nealegători. Inaintea acestora a (inut) apoi Hollaki o cuvântare scurtă in limba română, accentuând, că „densusul luptă pentru binele poporului“. Tot personalul adunat la ospăria Cerbul, cu această ocaziune n'a fost mai mare de vre-o 30—40 persoane.

In ziua următoare, adică eri, fu Hollaki in Brad. Der despre aceea, căi alegători l'au întâmpinat acolo, tace cronica, ci numai atăta se spune, că acolo a vorbit și ungueresce după ce a vorbit mai întâi românesce intr'un limbaj popular.

De atunci acum a început contra-candidatul a umbla pre sate rămânând in cerc după alegere, der că cu ce rezultat, se va vedea in 17 n. l. c., când va fi alegerea.

Am notat in scrisorile mele anteriore, că guvernul nu va candida in acest cerc, der cu tôte aceste, deorece Hollaki la Deva și Huniádóra a pactat cu partida liberală, se pôte, că este sprijinit și de sus; însă de jos se pare a fi sprijinit și mai tare de organele administrative comitatense.

Lupta electorală a apucat pe un teren odios. Organele administrative amenință, corup cu bani, suspendă și fac presiune ne mai audită pe tôte terenurile.

Este caracteristic, că pe Hollaki protopretorele Markossy l'a proclamat de candidat a doua zi de Rosalii (in 6 n. l. c.), când l'asteptau să vină la Baia.

Notez, că la plânsorea partidei române, ministrul de interne a ordonat cercetare pe cale telegrafică in contra abuzurilor organelor administrative. Ce rezultat va avé nu scim. Destul, că eri a sosit in cerc vice-comitele Barcsay Kálmán, care ca aderent al opozițiunei moderate, in loc d'a face cercetare serioasă, corteșese pentru Hollaki.

Este de însemnat, că contrarii d-lui Truța neavând alte motive nu se rușineză a răspândi scirea, că

d-sa după alegere va trece in tabăra lui Tisza ér despre vicecomitele Barcsay se vorbește, că va primi rangul de baron, probabil după alegere, după ce-i va fi succedat a dobori partida și candidatul român din acest cerc.

Caracteristic, când ni se face ceva de sus, nu ni se face de jos et vice-versa. Din cercul vițios nu mai scăpăm.

Aelius.

Protegiții austro-ungari în România.

In zilele trecute s'a încheiat între România și Austro-Ungaria o convențiune, in puterea căreia monarchia noastră renunță d'a mai avea protegiții in România afară de adevărații săi supuși. Anume o mulțime de emigranți și fugari din diferite state, der mai ales Jidovi din Rusia, mergând in România căutau să se pună sub protegițiunea vre-unei puteri și cei mai mulți se puneu sub protegițiunea monarchiei noastre. Acestă împrejurare pricinuia o mulțime de neajunsuri atăt României cât și monarchiei noastre. Mai cu semă pe timpul recrutării streinii fugari de armată din alte părți, și mai ales Jidovii din România, cari de almintrelea au nerușinarea să ceră și drepturi politice, se sustrăgeu dela serviciul militar in România sub pretext că e protegiți al monarchiei noastre, fără însă să fiă supuși al acesteia. Negreșit că monarchia noastră avea multe neplăceri din cauza acestor soi de protegiți, și prin urmare era atăt in interesul ei propriu și al României, cât și in interesul raportului de prietini și vecinătate să înceteze această stare de lucruri, și prin convențiunea încheiată i s'a și pus capăt.

Consulul austro-ungar din Bucuresci, d. Suzzara, a și avisat pe acești protegiți despre convențiunea încheiată prin următoarea publicațiune:

„In virtutea unei convențiuni încheiată la 2 (14) Mai 1887, între guvernul austro-ungar și guvernul român, autoritățile reprezentante ale Austro-Ungariei in România, cu incepere dela 1 Ianuarie 1888 s. n. nu voră mai acorda protegițiunea loră decât cetățenilor adevărați austro-ungari.

Simpli protegiți ai Austro-Ungariei, dela termenul mai sus arătat, nu voră mai puté invoca intervențiunea autorităților austro-ungare, stabilite in România, și urmeză a se supune intru tôte legilor țerii, deca n'ar fi căștigat până la 1 Ianuarie 1888 s. n. cetățenia austriacă sau ungară sau vre-o altă naționalitate.

Despre modalitățile cerute spre a obține naționalitatea intr'una sau alta din părțile monarchiei austro-ungare, precum și despre tôte cestiunile cari decurg din desființarea categoriei de simpli protegiți, acest consulat este gata de a da ori-ce informațiune.

Consulul general austro-ungar, Suzzara

Prin această convențiune, România a făcut un pas înainte: și-a mărît puțină d'a scăpa țera de multe burueni. O asemenea convențiă va încheia România și cu Germania, cu Olanda, cu Grecia și cu alte state.

Conflicte la granițele austro-ungare și sârbescă.

Din Belgrad i se scriu lui „Pester Lloyd“ următoarele:

Exportul căilor din Austro-Ungaria in Serbia sunt oprit, precum sciut este, de aceea caii buni și tari e un articol forte cerat in Serbia. De aceea se încercară desă a se trece cai peste Sava și Dunăre in Serbia ca contrabandă. Zilele acestea s'a încercat din nou o astfel de contrabandă. O plută mare încărcată cu cai, părăsi pe întunecăt (țermul dela Semlin) și o luă in spre Belgrad. In apropierea Belgradului, pluta a fost observată de păzitorii de graniță austro-ungari și urmărită. Era aprôpe să fiă prinsă, pluta fiind

FOILETONU.

Vulturelă.

(Poveste.)

(Urmare.)

Der de sôrtea nemilôsă,
Crudă și reutăciôsă
'N-lumea asta schimbăciôsă
Nu incape fericire
Nici dragoste, nici iubire,
Nici răpaus, nici țire!...
Așa și-ale lor plăceri
Mângăeri și desfătări
Din cari dulce ei gustau
La olaltă cât erau
Intr'o zi tôte periră
Și pe ei mi-i părăsiră...
Căci cestă vânătoră avea
O muere'n casa sa
Care'n peptul ei purta:
O inimă — nu creștină
Ci tirană și păgână:
Ea era o vrăjitoare
Făr' păreche rea sub sôre
Ce mânca cu bucuriă
Chiar și carne de omă via;
Ea celă vânătoră credea
Cumcă bună este ea
Mult in ea se incredea;
Ea grijea dea lui casă

Ea-i gătea lui pentru masă,
Tôte ea i le 'nplina
Și pe Nițu îl creșcea...

Intr'o seră ea s'apucă
Ap'n casă să aducă;
Mergă până la fântână
Cu mai multe vase'n mână,
Trage apă iute, iute,
Până umple vase multe
Și cărându la ele'n casă
Tot pe rând dă densa le varsă
Pe cuptor într'o căldare
Care era forte mare...
Apoi decă le golea
Inapoi ér se ducea
Și altă rând mai aducea
Pân' căldarea o umplea...
Nițu — pruncul celă mai mare —
Se miră de asta tare;
Mergă iute și-o intrăbă:
— „Spune-mi mie nană dragă!
„Ce ț-i-ai pusă acuma'n gându
„De totă cari apă pe rând,
„Mai multă ca totdeuna
„Nu numai ca pân'acuma?“. .
Ea baba cea urită,
Cea cu inima'negrită
In păcate învechită
Și cu fruntea increștită
Nuțului ce-o ispitesce
Astfelă lină că îi grăesce:

— „Decă, dragă, tu nu-i spune
„Cătră nici un omă din lume
„Apoi eu ț-i-o spună ție,
„Der deși ț-i-o spună eu ție
„Nu-ți facă nici o bucuriă
„Mai bine-a fi de-oiu tăcea!“...
Ea baba Nițu-i dice așa:
— „Spune babă cătră mine
„N'avé frică chiar de nime,
„Căci nici un omă din lume,
„Crede-mă, dău, nu te-oiu spune.“
Atun-i baba-i dice așa:
— „Eată, dragă, voia mea:
„Măne colea până'n țori
„Când ceru-i curat de nori
„Taicălu țeu plecă de-acasă
„Cătră cea pădure desă
„Ca să facă vânătoare
„După paseri sburătoare,
„După cerbi și căprioare,
„Numai noi vomă rămănea,
„Eu din pată mă voi scula
„M'oiu spăla și m'oiu găta
„Și-oiu aprinde un loc mare
„In cuptor sub cea căldare
„Și voi fierbe apă tare,
„Apoi lină și'n cetinelă
„Voi lua pe Vulturelă
„Din culcușu-i miculeț
„Și după-ce l'oiu junghia
„In căldare l'oiu băga

„Și l'oiu fierbe-acolo bine
„Ca să-lă mănă cu ore-cine!...
„Veți Nuțule-acum ce faci!
„Eu ț-am spus, der tu să tac,
„Că de-i spui lui Vulturelă
„Și tu i muri ca și elu!“...
Desă apoi de dimineța
Vânătorul plin de viață
Mi-se scolă, se gătesce,
La vânătoare apoi pornesce
Lăsând pruncii mititei,
Doi prunci ca doi țgerei,
Cari pe-un pată môle de pene
Visând lină dormeau a lene...
Elă decă se depărtase
Și'n pădure-acum intrase,
Nițu, care se treșesce,
Cătră soțulu său grăesce:
— „Vulturelă, nu mă lăsa
„Și nici când nu mă uita,
„Căci de mare rău am dat
„Și'n grea cursă am picat!“...
— „Nici odată frate dragă
„Nu te uită viața'ntrăgă!
„Rău tu doră te-ai visat,
„Său de ce te-ai speriat?“...
(Va urma.)

deja incunjurată din toate părțile de luntrile păzitorilor austro-ungari, când de odată se ivesc mai multe luntri de ale păzitorilor sârbesci, cari inconjurându și fiind în majoritate putură să aresteze pe păzitorii austro-ungari, îi duseră la Belgrad și îi predeteră oficiului vamal de acolo. Directorul oficiului vamal din Belgrad a eliberat apoi pe păzitorii austro-ungari bănuind pe păzitorii sârbi, că ar fi fost înțeleși cu contrabandiștii.

La granița sârbescă din spre Turcia se întâmplă dese conflicte între soldații de pază sârbi și între arnauți. De curând s'au întâmplat două mai sângeroase de câtă altele.

Arnauții atacaseră în ziua întâia caraula sârbescă și omoriseră un soldat. În ziua a doua venind, întârziți cu soldați turci, atacară postul sârbesc, prinseră pe comandantul lui și-l măcelăriră.

Mare amărăciune și mai ales mare panică domnescă în populațiunea sârbă dela fruntării,

SCIRILE DILEI.

„Asociațiunea pentru sprijinirea învățăcelilor și școlărilor meseriași români,” din Brașov, publică în „Meseriașul român” concurs pentru 6 stipendii din fundațiunea „Michail și Elisa Stroesco”, și anume: 2 stipendii de câte 40 fl. pentru învățăcelii români, cari se vor aplica la una din meseriile: postovăria, curelăria, șelăria, brutăria, orologeria, ferăria, arămăria (turnătorie), tinichigerie, cordonerie, peptănărie, săpunărie, tapițerie, zidărie și la perierie. Un stipendiu de 70 fl. pentru sodali cari vreau să se perfecționeze în străinătate; două premii de câte 75 fl. pentru sodalii perfecți sau măestri cari vreau să deschidă în Brașov meseria de: faur, rotar, lăcătar compactor. Învățăcelii concurenți au să arate că sunt români și au 12 ani de etate, știu ceti și scrie și să fiă așezați la măestrie în Brașov, spre a pute fi supraveghiați. Sodali au să prezente atestat de botez, de calificare și purtare morală. Concursurile sunt a se trimite la comitetul Asociațiunii până în 29 Iunie, ziua de Sf. Petru.

—x—

Academia de drept din Sibiu s'a închis așî sârbațoresce, fiind cu această și desființată. Său cum dice „Kronst. Ztg.” s'a înmormântat încă un institut de cultură germană din Ungaria.

—x—

Fișpanul Brașovului a mai dăruit bani grădini-lor de copii ungurești din Brașov, și anume: celei din Blumena 100 fl., celei din cetate 50 fl., și elevilor școlii comerciale a statului 24 fl. — Adecă dăruiesc mereu bani pentru grădinile de maghiarizare.

—x—

D-lă Ilie Stănilă a fost promovată în 8 Iunie n. de Universitatea din Viena la gradul de doctor în medicină.

—x—

Programa examenului de vară din Borșa: 1. Religioasă. 2. „Deșteaptă-te Române” (cor). 3. Cetitul și scrisul român. 4. L. maghiară. 5. Tricolorul. (cor) 6. Calcularea. 7. „Fii ai României, (cor) 8. Superstițiile. 9. Pausă de 15 minute. 10. Geografia. 11. Istoria Ungariei. 12. „Oștile stau față 'n față (cor). 13. Declamațiune. 14. Gramatica română. 15. Învățăm. intuitiv. 16. Drum bun (cor). 17. Distribuiri premiilor.

—x—

Linia ferată Ghirșu Turda fiind restabilită, s'a predat comunicațiunei.

—x—

Ni se promite din comuna selăgiană Siciu, de unde am primit și o colecție pentru incendiați și inundați, că în curând ni se va trimite spre publicare o corespondență referitoare la frumoșele succese, rezultate din buna înțelegere a conducătorilor cu poporul său. Așteptăm cu nerăbdare corespondența.

—x—

În Sighișoara s'au închis școlile elementare din cauza pojarului.

—x—

În comuna Brețcu, comitatul Trei-Scaune, e de ocupată, pe lângă contractul și cuțiune de 100 fl., postul de magistru postal dotat cu 195 fl. lăfă anuală, 40 fl. cheltueli de cancelărie și 560 fl. cheltueli de expedare, apoi 10% din întregul venit brut al stației telegrafice unite cu oficiul postal, în fine 3 cr. de fiecare telegramă ce are să se înăneze în loc. Petițiunile au să se trimetă în timp de trei săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

—x—

În Tușnad se deschide mâne oficiul postal în timpul cătă va dura sezonul băilor.

Incidentul dela granița Uzu.

Asupra incidentului dela granița Uzu, despre care am comunicat, „Renașterea Bacăului” dă următoarele amărunte:

„În noaptea de 19 spre 20 ale lunii espirate, Mai,

pe creșta munților, la hotarul ce ne desparte de Ungaria, între pichetul No. 14 și 104, doi soldați români dela pichetul 14 făceau patrularea liniei.

La locul numit Nimira, pe o potecă ascunsă printre stânci și păduri, acești soldați întâlneau 12 Unguri, cari trecându linia veneau în țară pe acea potecă, și care potecă fără indoială era făcută numai de ei spre a le înlesni mijlocul prădăciunilor. La vederea lor soldații îi someră să stea, Ungurii se opun și încep să se retragă spre teritoriul lor, dăr în retragere, aduc înjurările cele mai mari soldaților noștri. Pentru astădată lucrurile se terminară aci.

A doua zi la 20 spre 21 pe la ora 11 noaptea aceeași soldați, ajutați și de alți doi dela pichetul 104, patrulau linia. La același loc și pe aceeași potecă, întâlneau pe 8 din Ungurii din noaptea trecută, de astădată însă ei erau înarmați fiecare cu câte un topor și o măciucă.

Patrula îi someră să stea, și ei fugi; soldații tragă focuri în vânt în scop de a-i îngrozi numai să stea, dăr înțadar, căci ei tot fugi înjurându pe soldați; și tocmai în apropierea punctului Uzu, pe o trecătoare mare la marginea pădurei, Ungurii se opresc, 3 din ei stau pe loc, și 5 intră în pădure. Cei trei încercă să corupă patrula promițându-le câte 13 fr. de fiecare ca să-i facă scăpați și la refuzul soldaților, ei se prefăc că se sună și stau la dispoziția soldaților.

Pe când se petreceau acestea între soldați și prizonierii lor, ceilalți 5, cari intraseră în pădure, asvărleu neconținut spre soldați cu bolovan și buturugi, natural în scop de a-i face inproprie pentru luptă cu ei și ca să potă scăpa pe tovarășii prinși.

Soldații, cari deodată se părea că nu observaseră că loviturile erau îndreptate spre ei de către cei din pădure, deșteptându-se și vădându grău pozițiune în care se aflau, adică că aveau a face cu un număr de doi ca ei; că cei din pădure se încercă a-i ucide și în fine că pe de o parte viața le era în pericol, și pe de alta, (și ceea ce e mai principală pentru soldatul brav) că sunt amenințați a să scăpa contrabandiștii prizonieri, deschidă focuri tot în vânt, îndreptate spre pădure, la locul de unde veneau loviturile. Ungurii continuă cu îndoită furie asvărleurile și înjurările contra patrulei; acesta mai adresându-le ultima și regulata somațiune, și vădându că lucrurile iau din ce în ce proporțiuni grave și amenințătoare, decide a îndrepta focurile spre ei. Nu s'a știut decât impușcăturile lor au avut să nu vre-un efect, tot ceea ce s'a vădutu numai pentru moment, au fost încetarea aruncăturilor și fuga acelor Unguri. În urmă patrula luând pe cei trei prinși, îi duce la pichetul Uzu. A doua zi șeful vamei de acolo descinde la fața locului împreună cu șeful de post, spre a cerceta cauza și dără nu s'a întâmplat vre-un accident. Ajunși acolo, mai întâi găsesc o desagă în drum, la o mică distanță mai găsesc un suman și mai în urmă un cadavru. Pusă acest cadavru în fața prinșilor, aceștia recunosc în el pe unul din tovarășii lor. Ridicându-se, se transportă la pichetul 104. Un glonț s'a vădutu că a străpuns la partea stângă mâna și pieptul Ungurului. Ancheta compusă din subprefectul, substitutul, medicul primar și delegatul militar, au constatat faptul imediat. Din fericire soldații noștri n'au suferit nimic.

Nu uităm a relata încă ceva important. Agentul dela vama ungară, care a asistat la constatare, a declarat în scris comisiunei, că mortul e recunoscut de criminal, și că a fost condamnat pentru a 3-a oară, pentru diferite fapte...

Sciri militare.

România. În zilele acestea au sosit la gara de nord în București 65 vagoane cu material de război pentru armata română. „Epocei” i se spune, că d. căpitan Coandă din artilerie, atașat militar la legațiunea României din Viena, a fost însărcinat de ministerul de război să meargă la Berlin pentru a proceda la recepțiunea mai multor instrumente și unelte destinate a complecta utilagiul arsenalului armatei.

Furnisări pentru hergheliile statului.

Deorece trebuința de uniforme și de postavul de e de lipsă pentru acele, de așternutul de pat și mărunțurii pentru soldații întrebuințați la hergheliile statului, precum și trebuința de curele și unelte de grajduri sunt a se asigura de mai înainte pentru anii 1888, 1889 și 1890 pe calea furnisării, cercurile interesate se fac prin această atente, că ofertele respective, provădute cu un vadiu de 5%, sunt a se trimite cel mult până în 9 Iulie n. 1887 10 ore înainte de amăr la secțiunea contabilității pentru cultura cailor (ministerul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț). În oferte este a se exprima, că oferentul cunoșce condițiunile de furnisare, și că la casă când le-ar cunoșce, e gata a întregi vadiul la 10% din valoarea furnisării.

Furnisarea cuprinde postavuri, bucăți gata de uniformă (șepci, mantale, bluze, pantaloni, etc., cravate, mănuși, diferite articole de curelărie etc.) așternutul (cearșafuri, plapome) unelte de grajd, (saci pentru ovăși, saci pentru nutreț, (pături de cai și tot felul de obiecte de curele.

Detailuri se pot vedea la camera comercială și industrială din Brașov în orele de oficiu dela 8 ore dimineața până la 2 după amăr.

Lista de subscripțiune,

deschisă de „Gazeta Transilvaniei” pentru comunele române din Ardeal nenorocite prin incendiu și inundare.

Au mai incurs:

Dela comuna selăgiană Siciu, colecție dela poporeni români, prin d-lă Ioan Sârbu	13 fl. 74 cr.
Din Brașov, dela domni:	
I. Neșuș	1 fl.
Stefan Kikuman	1 fl.
N. N.	1 fl.
G. Stinghe	1 fl.
Dumitru Stinghe	1 fl.
Suma	18 fl. 74 cr.

Adăugându la această sumă din nr. 120 al „Gaz. Trans.” Lei noi 1220 și 267 fl. 43 cr. (Va urma). Total Lei n. 1220 286 fl. 17 cr.

Le mulțumim generoșilor contribuitori în numele nenorociților, dorind ca nobilul lor exemplu să afle imitatori pretutindena.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

AGRAM, 15 Iunie. — Resultatul alegerilor dietale este: 15 din partida națională, 3 din partida dreptului, 3 independenți, 1 din centru.

BUCUREȘTI, 15 Iunie. — Propunerile tarifale ale guvernului s'au trimis er la Viena.

BERLIN, 15 Iunie. — Impăratul a primit deja pe președintele poliției.

ROMA, 15 Iunie. — Ministrul de război a prezentat legea asupra creditului de 20 milioane lire pentru ministerul de război și marină spre a întâmpina cheltuelile militare în Africa pe anii 1887 și 1888.

SOFIA, 15 Iunie. — Riza-bey a declarat guvernului bulgar, că Părta consideră convocarea Sobraniei ca neoportună.

VIENA, 15 Iunie. — Hărțile la bursa din Viena au scădutu în urma scirei sosite despre serioasa bolnavire a prințului Bismarck.

DIVERSE.

O bolă contagioasă în Rusia. — O foia rusescă anunță, că guvernatorul din Astrabadă a dispus, ca toți cei cari se bolnăvesc de așa numita „sarasa” să fiă depărtați de ce verșe dela oraș. Această bolă este foarte contagioasă; ea se transmite foarte ușor prin atingerea bolnavului. Ea consistă într'o lentă, dăr inevitabilă disoluțiune a organismului, ce durează câte odată de ce an și cauzază cele mai teribile dureri. În Persia, unde bolă e lăptă, nu e permis ca cei bolnavi să trăiască la un loc cu alții și sunt depărtați într'unu asil de departe de oraș în sate. De mai mulți ani era interzis deja bolnavilor de a locui mai aproape de 12 verșe dela un oraș, dăr legea n'a fost ținută în seamă, ba bolnavii veneau și în oraș și acesta a provocat ordonanța cea nouă.

Păstrarea mirosului de trandafir. — Plăcutul miros de trandafir — scrie „Gazeta Sătenui” — se poate păstra și peste iernă, decât într'un borcan de sticlă cu gura largă se aședă tot un rëndu de sare și altul de foi de trandafir până ce se umple. Să astupă apoi bine borcanul cu un stupuș de sticlă, plută sau cu hărta de pergament. În modul acesta mirosul se conservă și în timpul iernei deschidându-se borcanul, casa se umple cu un miros tare și plăcut de trandafir.

Perderile Germanilor în 1870—71. — „Gazeta germană a Crucii Roșii” face cunoscută pierderile suferite în 1870, de armata germană. 33,101 oficeri și 1,113,254 soldați au trecut granița franceză; 9319 oficeri și 338,728 soldați au rămas ca rezervă. Din armata activă, 98,233 omeni fură omorâți, sau răniți, din cari 1796 cu armă albă și 96,437 cu arme cu foc. Dintre acești din urmă, 91,6% au fost omorâți de glonțe de pușcă sau de revolver și 8,4% de obuse. Bătălia dela Sedan a fost una din cele mai puțin sângeroase, n'au fost acolo decât 3,8% de morți sau răniți; la Amiens și la Mans au fost 2,4 și 2,7 la %. Bătălia dela Gravelotte a fost cea mai sângeroasă; acolo numărul morților și al răniților s'a ridicat la 16,8%.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena din 13 Iunie st. n. 1887.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold and silver prices, interest rates, and various bonds.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 30 Maiu st. v. 1887.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, listing various securities and their prices.

Cursulu pieței Braşov

din 14 Iunie st. n. 1887.

Table with market prices for Braşov, including exchange rates for various currencies and commodities.

TARIFA

anunţurilor şi inserţiunilor.

Anunţuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserţiuni şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţiri se acordă următoarele rabate:

Table showing discounts for repeated advertisements based on frequency (3-4, 5-8, 9-11, 12-15, 16-20, and over 20 times).

Dela 20 de repeţiri în sus

Pentru anunţuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri şi reduceri şi peste cele însemnate mai sus.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face cu începerea dale 1 şi 15 ale fiecărei luni, mai uşor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimită esactă arătându-se şi posta ultimă.

Preţul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Hungary: 3 months (3 fl.), 6 months (6 fl.), 1 year (12 fl.).

Pentru România şi străinătate:

Table showing subscription prices for Romania and abroad: 3 months (10 franci), 6 months (20), 1 year (40).

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Iunie st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta şi pe linia Teiuş-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with train schedules for various routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuş-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuş. Includes columns for train types, departure times, and arrival times.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile gróse.